

N:o 35.

Ank. till Riksd. Kansli den 11 Maj 1874, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om upphörande af klockares brefbäringsskyldighet.

Till Lag-Utskottet har blifvit hänvisad en inom Andra Kammaren af Herr *A. P. Danielsson* väckt motion (N:o 88), hvori föreslås: »att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida, i likhet med hvad redan blifvit beslutadt i fråga om kronobrefbäringen, den brefbäringsskyldighet, som enligt 24 Kap. 32 § Kyrkolagen åligger klockare, må kunna öfverflyttas på postverket, samt derefter hos Riksdagen göra den framställning i ämnet, som för ändamålets vinnande kan finnas erforderlig».

På sätt Lag-Utskottet vid nästlidna års riksdag i enahanda fråga erinrade, hafva Rikets Ständer uti underdånig skrifvelse den 21 November 1863 — under förmälan att ett upphäfvande helt och hållet af klockares brefbäringsskyldighet icke borde ifrågakomma, innan densamma kunde af andra befordringsmedel ersättas, enär, derest presterskapet beröfvades tillfället att få sina embetskrifvelser befordrade, deraf kunde vållas en isolering, som gjorde stiftsstyrelsen hardt nära omöjlig, eller ock presterskapet betungades med den ofta till utgifter föranledande postbefordringsskyldighet, hvilken för närvarande såsom ett tjensteåliggande tillhörde klockarne, samt att det syntes icke vara med rättvisa och billighet förenligt att sålunda befria en klass af tjänstemän från dess göromål, för att utan ersättning lägga desamma på en annan klass — anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes tillse, huruvida och i hvad mån fribrefsrätt kunde pastorsembetena i riket för deras embetskrifvelser tilläggas.

Enär denna underdåniga skrifvelse, hvilken, enligt hvad Justitieombudsmannens embetsberättelse utvisar, fortfarande är beroende på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, afser att bereda klockarne befrielse från eller åtminstone lindring i deras brefbäringsskyldighet, torde Riksdagens åsigter härom få anses såsom redan gifna. Hvad åter angår sättet för sakens genomförande, synes frågan hafva kommit i en förändrad ställning derigenom att kronobrefbäringsskyldigheten, enligt Kongl. kungörelsen den 5 sistlidne December, numera öfverflyttats på postverket. Klockarnes brefbäringsskyldighet torde nemligen, lika väl som kronobrefbäringen, kunna öfvertagas af postverket.

Utskottet får alltså vördsamt tillstyrka,

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse an- hålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida, i likhet med hvad redan blifvit förordnad i fråga om kronobrefbäringen, den brefbäringsskyldighet, som enligt 24 Kap. 32 § Kyrkolagen åligger klockare, må kunna öfverflyttas på postverket, samt derefter hos Riksdagen göra den framställning i ämnet, som för ändamålet vinnande kan finnas erford- derlig.

Stockholm den 11 Maj 1874.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

Herr *Philipsson* har begärt få antecknad, att han i ärendets be- handling inom Utskottet icke deltagit.